

DE STER VAN NEDERLAND

15 APRIL 1936

No. 8

41e JAARGANG

»En wij hebben het profetische woord, dat zeer vast is; en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in eene duistere plaats.«
2 Petrus 1: 19.

WORDT ONZE GODSDIENST DOOR ONS GEDRAG GEPREDIKT?

Door George Albert Smith van den Raad der Twaalven
(Uittreksel uit toespraak, gehouden tijdens de najaarsconferentie
te Salt Lake City in October 1935).

Mijn geliefde broeders en zusters, ik verheug me met u in het geestelijk feest, waarvan wij genieten. Van een elk der sprekers hebben wij raadgevingen ontvangen, welke van het grootste nut zijn. De leer-ingen van den Meester zijn zoo schoon naar voren gebracht, dat een vreemdeling in deze Kerk zeker onder den indruk zou zijn van het feit, dat wij het Evangelie van Jezus Christus zekerlijk beschouwen en verdedigen als het eenige plan van zaligheid in het celestiale koninkrijk.

Wanneer wij bedenken, dat het christendom vaak zelfzuchtig en onvriendelijk tegen hun medemenschen gekant is, verbaast het mij niet, dat er velen in de wereld zijn,

die de verschillende uitleggingen van het Evangelie van Jezus Christus niet kunnen begrijpen. Wanneer wij de wijze bezien,

waarop vele mannen en vrouwen, die christenen belijden te zijn, zichzelf gedragen, heeft het er veel van, dat deze het geloof verwoesten van hen, die geen onderscheid kennen tusschen het resultaat van het uitleven en het alleen *voorgeven* van het uitleven van het Evangelie onzes Heeren.

Ik mag wel veronderstellen, dat ik heden blik over een groep mannen en vrouwen, die hier zijn, omdat zij gelooven, dat er een God is. Wij gelooven, dat Hij de schepper van ons bestaan is. Wij gelooven, dat Hij deze aarde heeft geschapen en onze ouders daarop heeft geplaatst. Wij gelooven, dat Hij Zijn Eeniggeboren Zoon in de wereld heeft gezonden, om het Evangelie van Jezus Christus te vestigen. Wij gelooven, dat Hij ons de Heilige Schrift gaf, ons bekend als het Oude en het Nieuwe Testament. Wij gelooven, dat Hij ons het Boek van Mormon gaf, de geschiedenis van de voorvaderen der Amerikaansche Indianen. Wij gelooven, dat Hij Zichzelf aan de profeten van ouds openbaarde en aan den profeet in onze dagen, die deze Kerk oprichtte onder de leiding van den Verlosser der menschheid. Wij gelooven, dat de Kerk is geleid door hen, die de Heere sindsdien als Zijn profeten heeft ondersteund. Ik zeg, dat wij dat gelooven, doch *toon*en wij de wereld, dat wij dat gelooven? Willen wij, dat de Kerk door ons persoonlijk gedrag zal geoordeeld worden? Willen wij in de tegenwoordigheid van onzen Maker staan en zeggen: „Met de kennis, welke Gij mij hebt geschonken, ben ik Uw Evangelie waardig geweest” of verkeerem enkelen van ons in een toestand, waardoor wij moeten zeggen: „Omreden onze zelfzucht en onze zonden hebben wij gefaald”?

Het oude Israel werden Tien Geboden gegeven. Gelooven wij, dat ze door onzen Hemelschen Vader werden gegeven? Indien van wel, dan weten wij ook, dat ze ook voor het Laterdaagsche Israel van kracht zijn. Laat mij u voorlezen:

„Gedenkt den sabbatdag, dat gij dien heiligt.”

Waar zijn uw zoons en dochters en de mijnen vandaag? Wanneer zij dit gebod des Heeren onderhouden, hebben zij aanspraak op Zijn zegeningen. Indien niet, dan zal verdriet en geen zegen hun deel zijn. Het is uw plicht en de mijne, niet op onverschillige wijze, doch met de macht van het priesterschap van den levenden God, onze gezinnen in orde te maken, onze zoons en dochters te onderrichten, en beter dan wij dat ooit hebben gedaan, onzen invloed te doen gelden in de omgeving, waarin wij verkeerem; indien wij ooit hebben gefaald, dient ons verlangen, om de menschheid te zegenen, des te sterker te zijn.

De Heere zeide verder:

„Eert uwen vader en uwe moeder, opdat uwe dagen verlengd worden in het land, dat u de Heere uw God geeft.”

Gelooft gij, dat Hij dat gezegd heeft? Eeren wij onze vaders en onze moeders? Eert de christenwereld heden vader en moeder?

„Gij zult niet doodslaan.”

De kreten van de artillerie van een zooals men meent christelijk volk zijn in Ethiopië te hooren, terwijl wij hier in aanbidding bijeen zijn. De menschen overtreden dit gebod „Gij zult niet doodslaan”.

„Gij zult niet echtbreken.”

Gelooven wij, dat de Heere dat gezegd heeft? Gelooven wij, dat Hij meende, wat Hij zeide? Ik zeg u, dat deze wereld lijdt door het feit, dat zij dezen lieflijken, vriendelijken raad veronachtzamen en ellende en rampen heerschen in het land, omdat mannen en vrouwen weigeren, de moreele wet te leven en de zegeningen te verdienen, welke door gehoorzaamheid hieraan het gevolg zijn.

„Gij zult niet stelen.”

„Gij zult geene valsche getuigenis spreken tegen uwen naaste.”

Zijn wij onschuldig of behooren we bij hen, die, wanneer wij in de tegenwoordigheid van onzen grooten Rechter staan, vernederd zullen zijn, wanneer wij beseffen, dat wij door onze hebzucht en ons bedrog deze kinderen van Hem hebben benadeeld, waarvan Hij zeide: „Voor zooveel gij dit een van deze minsten hebt gedaan, zoo hebt gij dit Mij gedaan.”

„Gij zult niet begeeren uws naasten huis; gij zult niet begeeren uws naasten vrouw, noch zijnen dienstknecht, noch zijne dienstmaagd, noch zijnen os, noch zijnen ezel, noch iets, dat uws naasten is.”

Gelooft gij, dat de Heere dat gezegd heeft? Gelooft gij, dat Hij meende, wat Hij zeide? Indien wij slechts begrepen, hoe dicht wij bij den Oordeelsdag waren, dan zouden er mannen en vrouwen in de verschillende klassen dezer wereld zijn, die nu op hun knieën zouden liggen in zakken en asch; doch zij denken, dat die tijd zoo veraf is, dat zij den dag der bekeering uitstellen.

Niet alleen openbaarde de Heere Zijn wil aan het oude Israël, doch Hij heeft tot het Laterdaagsche Israël gesproken en ons tegen de zonden en slechte gewoonten der wereld gewaarschuwd. Leest gebedsvol Afdeeling 89, *Leer en Verbonden*. Leest het geheel. Ze wordt het Woord der Wijsheid genoemd!

Gelooft gij, dat de Heere ons het Woord der Wijsheid heeft gegeven? Denkt u werkelijk, dat Hij weet, wat goed voor ons is? Denkt u, dat het Hem zou behagen, indien wij die wet nakomen? Hij zegt van wel. Denkt U, dat Hij dat meende? Israel heeft bekeering noodig. Het betaamt de mannen en vrouwen van deze Kerk, hun geliefden in familielkring bijeen te brengen en onzen Hemelschen Vader te zeggen: „Indien gij ons onze reeds begane overtredingen en dwaasheden wilt vergeven, zullen wij in de toekomst beter handelen”. Wij moeten dat doen en voordat vele huisgezinnen aldus zullen handelen, kunnen de zegeningen van onzen Hemelschen Vader daar niet zijn. Hij wil niet bespot worden. Hij heeft ons dit gezegd en Hij heeft ons gegeven, wat Hij geen ander volk geschonken heeft. Al hetgeen de menschen in de wereld heden voor werkelijk waardevols hebben, bezitten wij ook en bovendien nog het Evangelie van Jezus Christus. Wanneer

de wereld van het eene einde tot het andere in vlam staat door jaloezie en slechtheid, vraag ik me af, hoe wij zoo zelfvoldaan en zelfgenoegzaam kunnen zijn en dag in dag uit onverschillig voor den toestand van onze medemenschen, door bijna door ons gedrag te zeggen: „Ben ik mijn broeders hoeder?”

God gaf ons een wondervollen zegen, toen Hij ons het Evangelie van Jezus Christus gaf. Hij gaf u en mij een wonderlijk voorrecht om met goede mannen en vrouwen te kunnen omgaan, die verlangen, de geboden van God te onderhouden. Doch hij houdt ons voor die gave en zegen verantwoordelijk, niet alleen door te zeggen, dat wij gelooven, doch zoo te leven, dat wij smetteloos voor Hem zullen zijn, wanneer wij ten laatste dage voor Hem staan.

Gij zult het mij willen vergeven, wanneer ik met groote vurigheid heb gesproken. Het is niet, omdat ik boos ben — ik ben bedroefd; mijn gevoelens zijn gewond door de onverschilligheid, de zorgeloosheid, de blindheid van velen, die tot deze groote Kerk behooren, omdat ik weet, wat het gevolg zal zijn. De Heere zelf heeft gesproken. Laat ons nu naar huis gaan en wanneer het niet in orde is, laat ons het dan in orde maken, verkrijgt den Geest des Heeren en behoudt hem, onderhoudt de geboden van God, opdat wij Zijn zegeningen mogen deelachtig worden en laat ons dag aan dag door lieflijke vriendelijkheid en liefdadigheid toonen en door het helpen van elkander in deze beproevende tijden, dat wij weten, dat God leeft.

Ik weet, dat Hij leeft. Ik weet, dat Jezus de Christus is. Ik weet, dat Joseph Smith een profeet des Heeren was. Ik ben nooit ergens geweest, waar ik mij schaamde, dit te zeggen. Ik weet niet, waarom iemand zich zou moeten schamen voor het kennen van de waarheid, omdat iemand anders die niet kent, vooral, wanneer het het eeuwig Evangelie betreft, de kracht van God tot zaligheid. Laat uw licht zoo schijnen, dat de mannen en vrouwen overal uw goede werken mogen zien en er daardoor toe komen, onzen Vader, Die in den hemel is, te verheerlijken.

JEZUS DE CHRISTUS

(Les voor Ouders- en Evangelieleerklas)

Voor 3en en 4en Zondag in April 1936.

HOOFDSTUK XVIII

(Vervolg)

Een jongeling van Nain uit den doode opgewekt.¹⁾

Een dag na het laatst besproken wonder ging Jezus naar de kleine stad Nain, en zooals gewoonlijk, vergezelden vele menschen Hem. Deze dag was getuige van wat naar menschenlijke schatting een wonder was, grooter dan eenig ander, ooit door Hem gewrocht.

¹⁾ Luk. 7: 11-17.

Hij had er al reeds velen genezen, soms door een woord, tot de zieken zelf gesproken en dan weer, terwijl Hij ver van het voorwerp Zijner weldadige macht verwijderd was; lichamelijke kwalen waren weggenomen en op Zijn bevel waren duivelen bestraft; doch, ofschoon de zieken, die op den rand van den dood lagen, uit het graf waren gered, wordt er toch niet eerder melding gemaakt, dat onze Heere den gevreesden dood zelf gebood, een door hem opgeëischte terug te geven.¹⁾ Toen Jezus en Zijn volgelingen de stad naderden, kwamen zij een grooten begrafenistoet tegen; de eenige zoon van een weduwe werd naar het graf gedragen; het lichaam werd, volgens de gewoonte van dien tijd, op een open baar gedragen. Onze Heere zag met medelijden op de bedroefde moeder neer, nu van beiden, echtgenoot en zoon, beroofd; en zelf de pijn van haar smart voelend,²⁾ zeide Hij op vriendelijken toon: „Ween niet”. Hij raakte de baar, waarop de doode lag, aan en de dragers stonden stil. Toen wendde Hij zich tot het lichaam en zeide: „Jongeling, Ik zeg u, sta op”. En de doode hoorde de stem van Hem, Die Heere van allen is³⁾ en onmiddellijk zat hij overeind en sprak. Liefdrijk gaf Jezus den jongeling aan zijn moeder terug. Wij lezen zonder verbazing, dat een vrees hen allen, die tegenwoordig waren, beving en dat zij God verheerlijkten, getuigende, dat een groot profeet onder hen was en dat God Zijn volk had bezocht. De berichten aangaande dit wonder gingen door het geheele land en kwamen zelfs Johannes den Dooper ter oore, die in de gevangenis van Herodes was opgesloten. De uitwerking van de aan Johannes gedane mededeeling aangaande dit en andere machtige werken van Christus, vragen nu onze aandacht.

De zending van Johannes den Dooper voor Jezus

Voordat Jezus na Zijn doop en de veertig dagen afzondering in de wildernis naar Galilea was teruggekeerd, was Johannes de Dooper op last van Herodes Antipas, viervorst van Galilea en Perea, gevangen gezet.⁴⁾ Tijdens de daarop volgende maanden van de werkzaamheden van onzen Heere, het prediken van het Evangelie, het onderrichten van de ware beteekenis van het koninkrijk, het berispen van zonde, genezen van zieken, uitwerpen van booze geesten en zelfs opwekken van de dooden tot het leven, was Zijn voorlooper, de godvreezende, kloekmoedige Johannes, in de kerker van Machærus gevangen, een der sterkste citadels van Herodes.⁵⁾

De viervorst had eenig respect voor Johannes, omdat hij in

¹⁾ Aanteekening 3.

²⁾ Matth. 8:17; vergelijk Jes. 53:4.

³⁾ Luk. 20:36, 38; vergelijk Hand. 10:42; 2 Tim. 4:1; 1 Petr. 4:5; Rom. 14:9.

⁴⁾ Matth. 4:12; Mark. 1:14; Luk. 3:19, 20; zie aant. 2, van hoofdstuk 9 en aanteekening 4 van dit hoofdstuk.

⁵⁾ Aanteekening 5.

hem een heilig man zag; en Herodes had vele dingen gedaan op direct advies van den Dooper of als gevolg van den invloed zijner algemeene leeringen. Herodes had inderdaad met vreugde naar Johannes geluisterd en had hem gevangen gezet door slechts noode in te gaan op het aandringen van Herodias, wie Herodes onder den dekmantel van een onwettig huwelijk als zijn vrouw erkende. Herodias was wettelijk de vrouw van den broeder van Herodes, Filippus, van wien zij nimmer wettig gescheiden was geweest; en haar voorgewend huwelijk met Herodes Antipas was onder de Joodsche wet overspelig en slecht. De Dooper had onbevreesd deze zondige verhouding aangeklaagd; hij had tot Herodes gezegd: „Het is u niet geoorloofd, de huisvrouw uws broeders te hebben”. Ofschoon Herodes wellicht van dit scherp verwijt geen notitie had genomen of het tenminste zonder straf had laten voorbijgaan, wilde Herodias het niet vergeven. Zij was het, niet de viervorst, die Johannes het meest haatte; zij „legde op hem toe” en slaagde er in, Herodes over te halen, den Dooper te laten grijpen en gevangen te zetten, als een stap in de richting van haar wraakzuchtig plan, om hem ter dood te brengen.¹⁾ Bovendien vreesde Herodes een oproer van het volk, wanneer Johannes op zijn bevel zou worden ter dood gebracht.²⁾

Tijdens zijne lange gevangenschap had Johannes veel gehoord over de wonderlijke prediking en werken van Christus; deze dingen moeten hem zijn medegedeeld door enkelen zijner discipelen en vrienden, die hem mochten bezoeken.³⁾ In het bijzonder werd hij ingelicht omtrent de wonderlijke opwekking van den jongeling te Nain.⁴⁾ En dientengevolge zond hij twee zijner discipelen uit, om naar Jezus te gaan informeerden.⁵⁾ Deze kwamen tot Jezus en meldden Hem het doel van hun bezoek aldus: „Johannes de Dooper heeft ons tot U afgezonden, zeggende: Zijt Gij, die komen zou, of verwachten wij een anderen?” De boodschappers vonden Jezus in Zijn weldadige bediening werkzaam; en inplaats van hun een onmiddellijk antwoord te geven, ging Hij met Zijn arbeid voort, verlostte in dat uur velen, die met blindheid of gebreken geslagen waren, of die booze geesten hadden. Zich toen wendende tot de twee, die des Doopers vraag hadden overgebracht, zeide Jezus: „Gaat heen en boodschapt Johannes weder de dingen, die gij gezien en gehoord hebt, namelijk, dat de blinden ziende worden, de kreupelen wandelen, de dooven hooren, de dooden opgewekt worden, den armen het Evangelie verkondigd wordt. En zalig is hij, die aan Mij niet zal geërgerd worden”.

De woorden van Johannes' ondervragende discipelen werden

¹⁾ Markus 6:17-20.

²⁾ Matth. 14:5.

³⁾ Matth. 11:2. Een dergelijke vrijheid werd eveneens Paulus toegestaan, toen hij gevangen zat. Hand. 24:23.

⁴⁾ Luk. 7:18; Matth. 11:2.

⁵⁾ Matth. 11:2-6; Luk. 7:18-23.

beantwoord door wonderlijke daden van weldadigheid en genade. Toen het antwoord aan Johannes werd overgebracht, kon het toch niet anders, of de gevangengenomen profeet moet zich de profetieën van Jesaja hebben herinnerd, dat de Messias door die wonderteekenen en zegeningen gekend zou worden;¹⁾ en het antwoord moet overtuigend zijn geweest, wanneer hij zijn eigen aanhalingen van Jesaja's profetieën in gedachten terugriep, toen hij met vurige, vernietigende welsprekendheid de vervulling van die vroegere voorspellingen in zijn eigen zending en die van den Grootere, omtrent Wien hij persoonlijk getuigenis had gegeven, verklaarde.²⁾

De slotzin van het antwoord van onzen Heere tot Johannes was de climax van het voorafgaande en verder een vriendelijk verwijt van des Doopers onvolkomen begrip van de zending van den Messias. „Zalig is hij, die aan Mij niet zal geërgerd worden”, zeide de Heere. Verkeerd begrijpen is het begin van ergeren. Gemeten naar de standaard van het toen heerschend begrip van wat de Messias zou zijn, moet het werk van den Meester velen als een mislukking zijn voorgekomen; en zij, die wachtten op de een of andere wonderlijke manifestatie van Zijn macht in het overwinnen van Israel's verdrukkers en het herstellen van het huis van David in wereldsche pracht, werden ongeduldig en twijfelmoedig; daarna werden zij geërgerd en waren in gevaar, om openlijk tegen hun Heere te rebelleeren. Christus was voor velen een ergernis, omdat zij, die niet in harmonie met Zijn woorden en werken waren, zichzelf die ergernis hebben aangedaan.³⁾

Allen, die wellicht geneigd zijn, Johannes te veroordeelen op het doel, om Christus te laten vragen „Zijt gij die komen zou?“, moeten zich Johannes' toestand wel goed indenken. Johannes begreep volkomen, dat zijn eigen werk voorbereidend was geweest; hij had dat getuigd en had openlijk getuigenis afgelegd, dat Jezus Diegene was, voor Wien hij was heengezonden. Met de inwijding van Christus' bediening was Johannes' invloed minder geworden en vele maanden was hij in een cel opgesloten, zich ergerend aan zijn gedwongen ledigheid, ongetwijfeld verlangend naar de vrijheid van de natuur, en naar de sprinkhanen en wilden honig van de woestijn. Jezus nam toe, terwijl hij in populariteit, invloed en gelegenheid afnam; en hij had bevestigd, dat zulk een toestand onvermijdelijk was.⁴⁾

Doch in de gevangenis achtergelaten, zal hij wellicht moedeloos zijn geworden en zichzelf zijn gaan afvragen, of de Grootere hem vergeten had. Hij wist, dat wanneer Jezus het gebod zou spreken, de gevangenis van Machærus hem niet langer zou kun-

¹⁾ Jes. 35:5, 6.

²⁾ Matth. 3:3; vergelijk Jes. 40:3; Matth. 3:7; vergelijk Jes. 59:5; Luk. 3:6; vergelijk Jes. 52:10.

³⁾ Matth. 13:57; 24:10; 26:31; Mark. 6:3; 14:27; Joh. 6:61. Aant. 6, zie „Ster” no. 9 van 1 Mei 1936.

⁴⁾ Joh. 3:30.

nen weerhouden; niettegenstaande scheen Jezus hem aan zijn lot te hebben overgelaten, hetgeen niet alleen opsluiting beteekende, doch andere onwaardige behandelingen en lichamelijke kwelling¹⁾.

Aanteekeningen

3. Volgorde van de wonderen van opwekking der dooden. — Zooals in het vorengaande geschreven en herhaald, is de volgorde der gebeurtenissen in de bediening van onzen Heere, zooals door de Evangelie-schrijvers opgeteekend, onzeker. De literatuur bevat aangaande dit onderwerp veel tegenspraak en toont geen enkel bewijs van eenige toenadering tot overeenstemming onder bijbelgeleerden aan. Er wordt melding gemaakt van drie voorvallen van wonderlijke terugkeering van den dood tot het leven op het woord van Jezus — de opwekking van den zoon der weduwe van Naïn, de opwekking van het dochtertje van Jairus en de opwekking van Lazarus; en aangaande de volgorde van twee van deze drie is verschil van meening. Natuurlijk is het vermelden van de opwekking van Lazarus als de laatste der drie op juistheid gebaseerd. Dr. Richard C. Trench verzekert in zijn wetenschappelijk en zeer waardevol *Notes on the Miracles of our Lord* met stelligheid, dat de opwekking van het dochtertje van Jairus de eerste der drie werken van de terugbrenging tot het leven is. Dr. John Laidlaw behandelt in *The Miracles of our Lord* deze eerste der wonderen van dit soort, zonder echter zijn chronologischen voorrang te bevestigen; vele andere schrijvers geven het de tweede of derde plaats. De drijfveer, om de drie wonderen van deze groep in de aangegeven volgorde te zetten, mag wellicht te vinden zijn in het verlangen, om ze naar de stijgende orde van klaarblijkelijke grootheid weer te geven — de opwekking van het meisje als een voorval, waarbij iemand het leven weder wordt geschonken, die juist gestorven was („nauwelijks dood” zooals enkelen haar toestand onjuist betitelen), het opwekken van den jongeling van Naïn als het terugroepen tot het leven van iemand, die reeds op weg was naar het graf en de opwekking van Lazarus als een voorval, waarbij het leven werd teruggegeven aan iemand, die vier dagen in het graf had gelegen. We kunnen omtrent deze gevallen niet veronderstellen, dat ze de macht van Christus mindere of meerdere moeite veroorzaakten; in elk geval was Zijn gezagswoord voldoende om geest en lichaam van den doode te hereenigen. Lukas, de eenige verslaggever aangaande het wonder van Naïn, zet de gebeurtenis vóór die van de opwekking van het dochtertje van Jairus, met vele voorvallen daartusschen. Het groote bewijsoverwicht laat toe, de drie wonderen in de volgende volgorde te beschouwen 1) de opwekking van den jongeling van Naïn, 2) die van het dochtertje van Jairus en 3) die van Lazarus.

4. Viervorst. Deze titel, zooals oorspronkelijk gebruikt, was van toepassing op een regeerder van een vierde gedeelte of een der vier deelen van een gebied, hetwelk daarvoor één land was geweest. Later werd hij gebruikt ter aanduiding van een regeerder of gouverneur over een deel van een land, ongeacht het aantal of grootte der gedeelten. Herodes Antipas wordt de viervorst genoemd in Matth. 14:1; Luk. 3:1, 19; 9:7 en Hand. 13:1; en in Matth. 14:9; Mark. 6:14, 22, 25, 26 wordt naar hem verwezen als koning.

5. Machaerus. Volgens den geschiedschrijver Josephus (*Oudheid der Joden XVII; 5:2*) was de gevangenis, waarin Johannes de Dooper door Herodes Antipas werd opgesloten, het sterke fort Machærus.

(Wordt vervolgd).

¹⁾ Merk wel op, dat Jezus het lijden van Johannes, terwijl hij in de gevangenis was, ten deele vergeleek met dat, hetwelk Hijzelf zou hebben te verduren, en dat zij aan Johannes gedaan hadden, „al wat zij hadden gewild”. (Matth. 17:12; Mark. 9:13).

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: T. EDGAR LYON - Assistente: JOHANNA A. RIET.

VAN DE REDACTIE

Het opbouwen van het toekomstig Zion in Nederland

Met de viering van het 75e herdenkingsjaar van de opening der Nederlandsche Zending van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen komen de menschen in Nederland tot het besef, dat „Mormonisme” hier blijvend is. De Heere heeft het in Zijn wijsheid goed gedacht, de emigratie naar het „Zion in de toppen der bergen” stop te zetten, zoodat wij gedwongen zijn hier te blijven en de „staken” van Zion stevig in den bodem van dit land te bevestigen. De Kerk in Nederland moet als een blijvende instelling op Neerlands grond worden gevestigd. Ze dient haar banier zoo hoog te verheffen, dat ze door alle liefhebbers van waarheid kan worden gezien, opdat zij tot ons getrokken mogen worden en komen en de beginselen van het glorieuze Herstelde Evangelie onderzoeken. Slechts door zulk een arbeid en gedrag zullen wij in staat zijn, onze bestemming te bereiken in het prediken van het Evangelie van Jezus Christus aan alle menschen.

Een der eerste vereischten voor doeltreffende Kerkorganisatie en succes is het zich verzekeren van geschikte vergaderzalen voor aanbidding en de benooidigde kamers ter onderbrenging van onze hulporganisaties. Hoewel wij tevreden mogen zijn met nederige kerkzalen in buitenwijken of stegen, dienen wij toch in gedachten te houden, dat zij, die licht zoeken, ons niet zullen vinden, omdat ons licht verborgen is. Wij moeten ook niet uit het oog verliezen, dat een veranderende wereld betere aanbiddingshuizen verlangt dan de ouderwetsche wereld. Wij mogen niet vergeten, dat wij beoordeeld zullen worden, onze godsdienst en onze God beoordeeld zullen worden naar de plaatsen, waarin wij bijeenkomen zoowel als de wijze, waarop wij aanbidden. Wij moeten er aan denken, dat de doeltreffendste wijze, welke wij kunnen aanwenden ter prediking van het reddend Evangelie van den Meester van Galilea is door ijverig dienstbetoon en het bereiken van de doeleinden, welke wij ons door opoffering en geloof hebben voor oogen gesteld.

Vereenigd werken van de zijde van ieder lid zal toestanden teweeg brengen, waarvan wij thans nog niet durven droomen.

Er is heden niet één gemeente in de Nederlandsche Zending, welke een geschikt aanbiddingshuis heeft voor godsdienstonderricht en -werkzaamheid. In enkele gemeenten hebben wij eigen kerkzalen, doch deze zijn niet in overeenstemming met onze idealen.

In elke gemeente dient er een eigen Kerkgebouw te zijn en een ontspanningszaal en klaskamers, welke in overeenstemming met onze wenschen en onze plannen zijn. En dit is het plan, dat de Kerk over de geheele wereld wil ten uitvoer gelegd zien. Doch hoe kunnen wij dit alles voor onze gemeenten verkrijgen? Door onze *daden* te toonen, dat wij zulk een plaats van aanbidding waardig zijn, en dat wij gewillig zijn, uit onze eigen middelen ons deel bij te dragen ter verwezenlijking van dit ideaal. Wanneer wij door onze opofferingen en bijdragen hebben getoond, dat wij dit waardig zijn, zullen de Algemeene Autoriteiten ons te hulp komen en ons in staat stellen te bereiken, wat wij wenschen en noodig hebben. Doch bedenk dit wel — de Kerk zal geen cent aan den bouw van een kerkzaal in een gemeente geven, *tenzij de leden zelf gewilligheid hebben getoond, er opofferingen voor te maken*. Niet alleen wordt het betalen van tienden aan den Heere verlangd, doch eveneens bijdragen voor bouwdoeleinden.

In de Nederlandsche Zending is er slechts één gemeente, welke dit doel voor oogen heeft — den Helder — en een fonds heeft voor het bouwen van haar eigen zaal. En de kas sterkt aan, langzaam, dat is waar, maar niettegenstaande, ze *wordt rijker*. Hoe lang zal den Helder de eenige gemeente zijn, die dit doet? Laat ons, ons tot doeleinde vereenigen en aan het werk gaan tot het oprichten van een gemeente-bouwfonds in *iedere* gemeente, waardoor wij ons geloof toonen en „het Zion voor de toekomst opbouwen.”

VOOR JONGE OGEN

Bladen uit mijn Dagboek
door President Wilford Woodruff

(Vervolg)

HOOFDSTUK XX.

Toen wij broeder Noble verlieten, ging de profeet Joseph met hen, die hem van de andere zijde der rivier hadden vergezeld, weer naar huis terug.

Terwijl zij op de veerboot wachtten, kwam er een buitenstaander, die over de verrichte wonderen had gehoord, naar hem toe en vroeg hem, of hij wilde meegaan en zijn tweelingen genezen, ongeveer vijf maanden oud, die beiden dodelijk ziek waren. — Dit was ongeveer 3 K.M. van Montrose vandaan. — De profeet zeide, dat hij niet kon meegaan; maar na even te hebben nagedacht, zeide hij, dat hij iemand zou zenden, om hen te genezen; en hij wendde zich tot mij en zeide: „U gaat met den man mee en geneest zijn kinderen”.

Hij nam een rode zijden zakdoek uit zijn zak en gaf die aan mij en zeide mij, met de zakdoek over het gelaat van de kindertjes te strijken, wanneer ik hen zou zegenen en zij zouden gezond

worden. Hij zeide ook tot me: „Zolang u deze zakdoek zult bewaren, zal dit een verbond zijn tussen u en mij”.

Ik ging met den man mede en deed, zoals de profeet mij had gezegd, en de kinderen werden gezond. — Tot op deze dag ben ik nog in het bezit van de zakdoek.

Op de eerste Juli 1839 staken Joseph Smith en zijn raadgevers, Sidney Rigdon en Hyrum Smith de rivier over naar Montrose, om de dag met de Twaalven door te brengen en hen terzijde te zetten en te zegenen, alvorens zij op zending zouden vertrekken. Wij waren daar met z'n twaalven en aten in mijn huis.

Na de maaltijd kwamen wij in broeder Brigham Young's huis voor de vergadering bijeen. Broeder Hyrum Smith opende met gebed; daarna legde het Presidentschap de handen op ons hoofd en gaf een elk van ons een zegen. President Rigdon zegende mij en eveneens de zusters Young, Taylor en Woodruff.

De profeet Joseph beloofde ons dat, wanneer wij getrouwd zouden zijn, wij op onze zending gezegend zouden worden, vele zielen als verzegeling onzer zending hebben en weer in vrede en veiligheid naar onze gezinnen en vrienden terugkeren; dit alles is in vervulling gegaan. Broeder Hyrum raadde mij aan, de eerste beginselen van het evangelie te prediken; hij vond, dat deze generatie zóveel wel zou kunnen verdragen.

Toen stond Joseph op en predikte enkele waardevolle dingen aangaande het Koninkrijk van God tot ons, in de macht van de Heilige Geest; enkele er van neem ik hier uit mijn dagboek over:

Beoefen steeds het beginsel der genade en wees bereid, onze broederen te vergeven, wanneer zij hun bekering tonen en vergiffenis verlangen; want alzo zal onze Hemelsche Vader ons genadig zijn. Wij moeten ook gewillig zijn, ons te bekeren en onze zonden te belijden, en niets terughouden. Laat de Twaalven nederig zijn en zich niet verheven gevoelen, zich wachten voor trots en elkander niet trachten te verdrukken, doch voor elkanders welzijn handelen en eerlijk elkanders namen in het gebed voor den Here en voor onze medemens herinneren. Spreek van uw broeder geen kwaad of maak het hem niet lastig. De ouderlingen Israëls dienen in deze laatste eeuw der wereld door voorschrift en voorbeeld te leren en niet alhetgeen wij weten, te leren door bittere ondervinding. Ik vertrouw, dat de overigen der Twaalven wijsheid zullen leren en niet het voorbeeld van hen, die afgevallen zijn, zullen volgen. Wanneer de Twaalven of enige andere getuigen van Jezus Christus voor de vergaderingen der aarde staan en zij prediken door de macht en werking van de Heilige Geest, en de mensen zijn verbaasd en staan versteld over de leer en zeggen: „Die man heeft een wondermooie toespraak gehouden”, laat die man of mannen dan voorzichtig zijn, dat zij zichzelf de eer niet geven, maar nederig zijn en de eer aan God en het Lam geven; want het is door de macht van het Heilig Priesterschap en de Heilige Geest, dat zij zo kunnen spreken.

„Wie zijt gij, o mens, slechts stof, en van wien anders dan van God ontvangt gij uw macht en zegeningen?”

Laat de Twaalven en ouderlingen van Israël deze sleutel waarnemen en verstandig zijn: Gij zijt niet uitgezonden om te worden onderwezen, maar om te onderwijzen. Laat iedere man eenvoudig zijn, waakzaam, en laat al zijn woorden gepaard gaan met vriendelijkheid en houd in gedachten, dat dit een dag van waarschuwing is en niet van veel woorden.

Handel eerlijk voor God en de mensen; wacht u voor drogredenen en wend u niet tot mensen, in wie gij geen vertrouwen hebt. Wees eerlijk, open en frank in uw omgang met de mensen.

Ik wil tot de Twaalven en tot alle Heiligen zeggen, deze voorname sleutel te benutten, dat gij bij al uw beproevingen, moeiten, verleidingen, onderdrukkingen, gevangennemingen en dood nimmer Jezus Christus verlochent, de openbaringen van God ontrouw wordt, hetzij in de Bijbel, het *Boek van Mormon* of *Leer en Verbonden* of welk woord van God ook.

Ja, zie in al uw moeilijkheden toe, nimmer zoiets te doen, opdat op u geen onschuldig bloed zal worden gevonden en gij naar de hel gaat. We kunnen immer door dit teken weten, dat er gevaar dreigt, tot een val te worden geleid of af te vallen, wanneer gij den duivel gehoor geeft en de eerste bekende plicht verzaakt; doch wat gij ook doet, verraad nimmer uw vriend.

Het vorenstaande zijn enkele instructies, door den profeet Joseph aan de Twaalven gegeven, voor zij op hun zending gingen.

Hoewel de duivel in zekere mate door de Twaalven, die naar Far West gingen, werd tegengewerkt en zij veilig weer terugkeerden, scheen het toch, alsof de verwoester vastbesloten was, enkele anderen te laten trachten, ons van onze zendingen tegen te houden; want het scheen, dat wanneer een der Twaalven zich tot de reis gereed maakte, hij werd geslagen met koude, koorts of een of andere ziekte.

Bijna allen van het quorum der Twaalven of hun gezinnen werden ziek, en het vereiste derhalve nog een groot geloof en doorzetting, om op zending te gaan.

Op 25 Juli kreeg ik voor het eerst in mijn leven koorts, en dit had ik om de andere dag en wanneer daardoor aangetast, was ik machteloos. Mijn vrouw Phoebe kreeg ook hevige rillingen en koorts, en eveneens een groot aantal der Twaalven.

Ik bracht dertien dagen nadat ik ziek was geworden met mijn gezin in Montrose door, alvorens op zending te gaan.

De 7e Augustus was de laatste dag, welke ik thuis in Montrose doorbracht en ofschoon ik bijna de gehele dag koorts had, maakte ik mij toch gereed om de volgende dag mijn zending van 6400 K.M. aan te vangen, om het evangelie aan de naties der aarde te verkondigen zonder buidel of male en met ziekte en een koortsaanval om de andere dag.

Toch deed ik dit vrijwillig, ter wille van Christus, in Wien ik

vertrouwde voor de beloning. Mijn gebed was: „Moge de Here mij begunstigen volgens de mij toevertrouwde zielen en met een veilige terugkeer naar mijn familie en vrienden, welke gunst ik vraag in de naam van Jezus Christus. Amen.”

(Wordt vervolgd.)

ONDER DE HOLLANDERS IN HET ROTSGBERGTE Overleden

JONGEJAN. — Te Salt Lake City, 6 Maart j.l., Maria Jongejan, geb. Oskam, oud 37 jaar. Ze werd 13 November 1898 te Hilversum geboren en vertrok 3 October 1930 als emigrante uit Rotterdam. Veel deelneming bij den rouwdienst. Sprekers: de leden van het Hollandsche Presidentschap en Oud. P. Noorda.

Geboren

William C. Vriens en Joan Vriens, geb. Mellegers, te Salt Lake City, deelen de geboorte van een zoon mede.

KERKNIEUWS VAN OVERAL

Nieuwe Zendingspresident voor Czecho-Slowakije

Van het kantoor van het Eerste Presidentschap wordt gemeld, dat Oud. Wallace F. Toronto is aangesteld, om Pres. Arthur Gaeth als president der Czecho-Slowaaksche Zending op te volgen. Oud. Toronto heeft vanaf de opening der zending in Juli 1929, tot December 1931 aldaar als zendeling gearbeid. President Gaeth werd als president gekozen, toen de zending werd geopend en heeft sindsdien over deze zending gepresideerd. Men verwacht, dat Oud. Toronto tegen einde April in zijn nieuw arbeidsveld zal aankomen.

Echtgenoot van President Ivins overleden

Elizabeth Snow Ivins, echtgenoot van wijlen President Ivins, is op 31 Maart j.l. in haar woning te Salt Lake City, Utah, overleden, drie dagen voor het bereiken van den 82-jarigen leeftijd. Zij werd op 24 Maart 1854 te Salt Lake City geboren en huwde op 9 November 1878 met President Ivins in den tempel te St. George, Utah. Haar man overleed 24 September 1934, in den ouderdom van 82 jaar.

Zendelingenarbeid in Ned. Oost-Indië

Berichten uit Ned. Oost-Indië melden ons, dat ten huize van Broeder Pieter Vlam te Soerabaja geregeld avondmaals- en huisvergaderingen worden gehouden, alwaar de beginselen van het Herstelde Evangelie worden gepredikt. Het aantal verkochte *Boeken van Mormon en Stemmen tot Waarschuwing* bewijzen, dat vele menschen belangstelling in de Evangelie-boodschap toonen.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Ontslagen

Broeder Gerrit Tellekamp Booland, eerste raadgever in het Amsterdamsche gemeentepresidentschap, werd op eigen verzoek op 22 Maart j.l. van dit ambt ontheven. Het is met een woord van dank, dat wij dezen broeder van zijn functies ontslaan, welke hij zoo getrouw in het belang van de Amsterdamsche gemeente heeft waargenomen.

Huwelijksinzegeningen

Op Zondag, 29 Maart j.l., werd het huwelijk van Broeder Johan G. Driest en Zuster Elizabeth M. Woud der Arnhemsche gemeente door President T. Edgar Lyon ingezegend.

Op 8 April j.l. werd te Rotterdam door President T. Edgar Lyon het huwelijk ingezegend van broeder Cornelis Been en Jannetje van Beekum van de Rotterdamsche gemeente.

Wij wenschen beide echtparen van harte geluk en hopen, dat de Heere hen zal zegenen en hun huwelijksleven met geluk en voorspoed zal bekronen.

Overleden

THOËNES. — Op 31 Maart j.l. overleed zuster Catharina Frederika Thoënes van de Haarlemsche gemeente. Ze werd op 23 Mei 1876 te Delft geboren en 12 December 1909 door L. C. Healy gedoopt.

Op de Algemeene Begraafplaats te Haarlem werd 3 April l.l. een grafdienst gehouden, door vele kerkleden, bloedverwanten en vrienden bijgewoond.

Doopdienst

Aan het strand te Scheveningen werd 28 Maart j.l. een doopdienst gehouden. Na een korte bijeenkomst, waarbij liederen werden gezongen en districts-president J. J. v. Langeveld sprak, doopten Oud. Lee R. Ossmen: Martin Clasinus Saris en Oud. R. Julian Willey: Cornelis Willem Thomas van der Beek.

Inzegeningen

Te Amsterdam werd op 1 Maart j.l. door broeder J. W. P. Hamel ingezegend, Elizabeth Linning dochtertje van Elizabeth Linning, geb. Tau en Johannes Linning.

Dienzelfden dag zegende broeder A. Hartman te Den Haag Angenita Maria van der Beek, dochtertje van Maria Johanna van der Beek, geb. Diender en Henri van der Beek.

Z.H.V.-feestje te Den Helder

Op Maandag, 30 Maart j.l., onthaalde de Z.H.V. van Den Helder in de gemeente-vergaderzaal de gemeenteleden ter gelegenheid van den verjaardag der Z.H.V. Aan keurig aangerichte tafels, versierd met bloemen, genoten de aanwezigen van de door de zusters bereide lekkernijen. Een goed programma, bestaande uit tableaux en voordrachtjes, werd gegeven.

PRIESTERSCHAPSLESSEN VOOR MEI 1936

Eerste avond. Gebed, enz. „Het gezag van het Priesterschap”. *Redelijke Theologie*, blz. 63-68.

Tweede avond. Gebed, enz. Twee toespraken over :

1. „De Kirtland-tempel en zijn beteekenis voor de Heiligen der Laatste Dagen”, *De Ster*, 1 April 1936, blz. 110-114.

2. „Niemand kan voor zichzelf leven”. Hoofdstuk XXX van *Wat Jezus leerde*. blz. 116-121.

Derde avond. Gebed, enz. „Onderworpenheid aan maatschappelijk gezag”. *Artikelen des Geloofs*, Hoofdstuk XXIII, blz. 336-350.

Vierde avond. Gebed, enz. Huisbezoekrapport en behandeling van het huisbezoekonderwerp voor Juni 1936.

(Voor het Gemeentebestuur : Kiest bij wijze van instructie enkele broeders uit, die een gezin zullen voorstellen, en voor de klas in een familiekring bijeen zijn. Twee anderen — zij, die het onderwerp zullen behandelen — komen als de huisbezoekers en geven een aanschouwelijke voorstelling van het juist bezoeken der families. Zulk een methode kan, indien goed voorbereid, veel doeltreffender zijn bij het behandelen van een onderwerp dan slechts een bespreking hieromtrent. Aan het einde zal gelegenheid worden gegeven tot het stellen van vragen of het geven van aanwijzingen ter verbetering der gebruikte methoden.)

LESROOSTER DER HULPORGANISATIES VOOR MEI 1936

Z.H.V. Eerste avond. — Theologie-lessen no. 8 en getuigenisvergadering.
Tweede avond. — Werk en Zaken.
Derde avond. — Leven en Letterkunde-les no. 8.
Vierde avond. — Maatschappelijk Welzijn-les no. 8.

O.O.V. Eerste avond — *Leiderschap van Joseph Smith*, Hoofdstuk XIII.
Derde avond. — *Leiderschap van Joseph Smith*, Hoofdstuk XIV.

N.B. — De tweede en vierde avond kunnen worden gebruikt ter bespreking der nog niet afbehandelde lessen, teneinde met het lesrooster gelijk te komen, voor speciale spreek- en muziek-avonden, of voor de gemeente-eereavonden.

PINKSTERGEEST — O.O.V.-FEEST

Waar kunnen wij onze Pinksterdagen
beter doorbrengen dan te Rotterdam
tijdens onze O.O.V.-CONFERENTIE !!
30 EN 31 MEI EN 1 JUNI a.s.

ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR MEI 1936

AVONDMAALSVERS

Hij die zoo zichtbaar faalde
 Naar 's menschen maat en schaal,
 Was Winnaar. Hij behaalde
 De grootste zegepraal.
 Voor iedre tong en taal,
 Heel 't menschdom, het verdwaalde,
 Werd Hij het Ideaal.

2¹/₂ MINUUT TOESPRAAKJES

- 3 Mei Een vreemdsoortig Huwelijk (Les 15).
 Jacob, alleen met God (Les 16).
 Lagere Afdeling.
- 10 Mei **Moedersdag.**
- 17 Mei De Indiaansche Oorlogen (Les 15).
 De woestijn zal bloeien als een roos (Les 16).
 Kerkgeschiedenis.
- 24 Mei Wat wil zeggen, aan God gelijk te zijn?
 (Les, 3, 2de kwartaal).
 De Macht om te overwinnen (Les 4, 2de kwartaal).
 Boek van Mormon.
- 31 Mei Levensloop als Grondslag voor Persoonlijkheid
 (Les 3, 2de kwartaal).
 Hoe wij ons gedragen (Les 4, 2de kwartaal).
 Evangelie Boodschap.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING

(Leer en Verbonden, Afd. 82 vers 10).

„Ik, de Heere, ben verbonden wanneer gij doet wat Ik gebied,
 doch wanneer gij het niet doet, zoo hebt gij geene belofte.”

INHOUD

Wordt onze godsdienst door ons gedrag gepredikt 121	Onder de Hollanders in het Rotsgebergte 133
Jezus de Christus 124	Kerknieuws van overal 133
Van de Redactie:	Gebeurtenissen in de Zending. 134
Het opbouwen van het toe- komstig Zion in Nederland 129	Priesterschapslessen 135
Voor jonge ogen:	Lesrooster der Hulporganisaties voor Mei 1936 135
Bladen uit mijn Dagboek door President Wilford Woodruff 130	Zondagsschoolwerk 136

Uitgegeven door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste
 Dagen in Nederland, Crooswijkschesingel 16b, Rotterdam (N.)
 Verkrijgbaar in alle gemeenten der Zending.
 Abonnementsprijs per jaar bij vooruitbetaling: Nederland f3.—,
 Buitenland f3.25— Afzonderlijke nummers 15 cent.— Gironummer 240615.